

Голас Радзімы

100 (785)

Снежань 1963

Год выдання 9-ы

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ САВЕЦКАГА КАМІТЭТА
ПА КУЛЬТУРНЫХ СУВ'ЯЗЯХ З СУАНЧЫННІКАМІ ЗА РУБЯЖОМ

ХРОНІКА

ГАДАВЫ ПЛАН ВЫКАНАНЫ ДАТЭРМІНОВА

Работнікі газавай прамысловасці СССР датэрмінова выканалі гадавы план здабычы прыроднага і вырабу штучнага газу. Звыш гадавога плана народная гаспадарка атрымала каля трох з палавінай мільярдаў кубічных метраў газу.

РЭАКТАР АЭС НА ДОНЕ ДЗЕЙНІЧАЕ!

Завершана загрузка ядзернага паліва ў атамны рэактар Нова-Варонежскай электрычнай станцыі. Атамны рэактар першага блока Нова-Варонежскай атамнай электрастанцыі дасягнуў крытычнасці. Энергетычны пуск рэактара адбудзецца праз некалькі дзён. Пасля завяршэння ўсяго комплексу будаўніча-монтажных работ. Праектная магутнасць Нова-Варонежскай атамнай станцыі — 210 тысяч кілават.

ДА ВЫНІКАЎ КАНФЕРЭНЦЫІ «КРУГЛАГА СТАЛА»

Закончыла сваю работу восьмая па ліку канферэнцыя «Круглага стала». Удзельнікі канферэнцыі лічаць, што бліжэйшымі задачамі па разрадцы міжнароднай напружанасці з'яўляюцца падпісанне пакта аб ненападзе паміж дзяржавамі — членамі НАТО і краінамі Варшаўскага дагавору; стварэнне ў цэнтры Еўропы, а таксама і ў іншых раёнах бяз'ядзерных зон; распрацоўка мер, накіраваных на прадухіленне раптоўнага нападу. Быў распрацаваны план усеагульнага і поўнага раззбраення на працягу шасці год, які быў насланы Камітэту 18-ці ў Жэневе.

ДАР САВЕЦКІХ ПРАФСАЮЗАЎ ПРАЦОЎНЫМ

КУБЫ

Пасол СССР на Кубе А. І. Аляксееў ад імя савецкіх прафсаюзаў перадаў прадстаўнікам кубінскіх прафсаюзаў дзевяць тон медыкаменту — дар савецкіх прафсаюзаў працоўным кубінскіх правінцый, якія пацярпелі ад урагану «Флора».

ПРАМЫСЛОВАЯ ШВЕЙНАЯ МАШЫНА

На Аршанскім заводзе швейных машын выпушчана першая доследная партыя высокага тунковых прамысловых швейных машын 97-га класа. Яе прадукцыйнасць у паўтара раза вышэйшая за цяпер дзеючыя машыны 22-га класа. У будучым годзе завод выпусціць дзве тысячы такіх машын.

ЯШЧЭ АДЗІН ПОСПЕХ ЭНЕРГАБУДАЎНІКОЎ

Выдатнага поспеху дабіўся калектыў участка «Белэнергамонтаж», які ўзводзіць галоўны корпус Бярозаўскай ДРЭС. На тры месяцы раней, чым прадугледжвалася па плане, завершаны работы на ўзвядзенні будынка пад чарговы блок станцыі.

БУДАЎНІЦТВА АЎТАРАМОНТНАГА ЗАВОДА

У Брэсце пачалося будаўніцтва новага аўтарамонтнага завода. Прадпрыемства ўзводзіцца індустрыяльнымі метадамі са зборных жалезабетонных канструкцый. У строй дзеючых новых аўтарамонтны завод увойдзе ў канцы 1965 года.

«ПОЛЮС ХОЛАДУ» БЕЛАРУСІ

У толькі што адбудаваным пяціпавярховым корпусе прыступіў да работы Інстытут фізікі цвёрдага цела і паўправаднікоў. Новая доследная ўстанова Акадэміі навук БССР аснашчана першакласным сучасным абсталяваннем. Тут створана першая ў Беларусі крыягенная лабараторыя, у якой могуць быць атрыманы тэмпературы, блізкія да абсалютнага нуля. Дасягаюцца цэлыя, якія перавышаюць дзесяткі тысяч атмасфер.

ПРАЦЭС НАЦЫСЦКІХ ЗЛАЧЫНЦАЎ

У Франкфурце-на-Майне пачаўся працэс 22 нацысцкіх злачынцаў, якія дзейнічалі ў час вайны ў гітлераўскім лагеры смерці Асвенцім. Абвінавачаныя ўваходзілі ў склад варты і адміністрацыі канцэнтрацыйнага лагера і, як сведчаць матэрыялы расследавання, прымалі ненадзейны ўдзел у масавым знішчэнні зняволеных лагера — грамадзян многіх краін Еўропы.

ЗНОЎ ЯДЗЕРНЫ ВЫБУХ

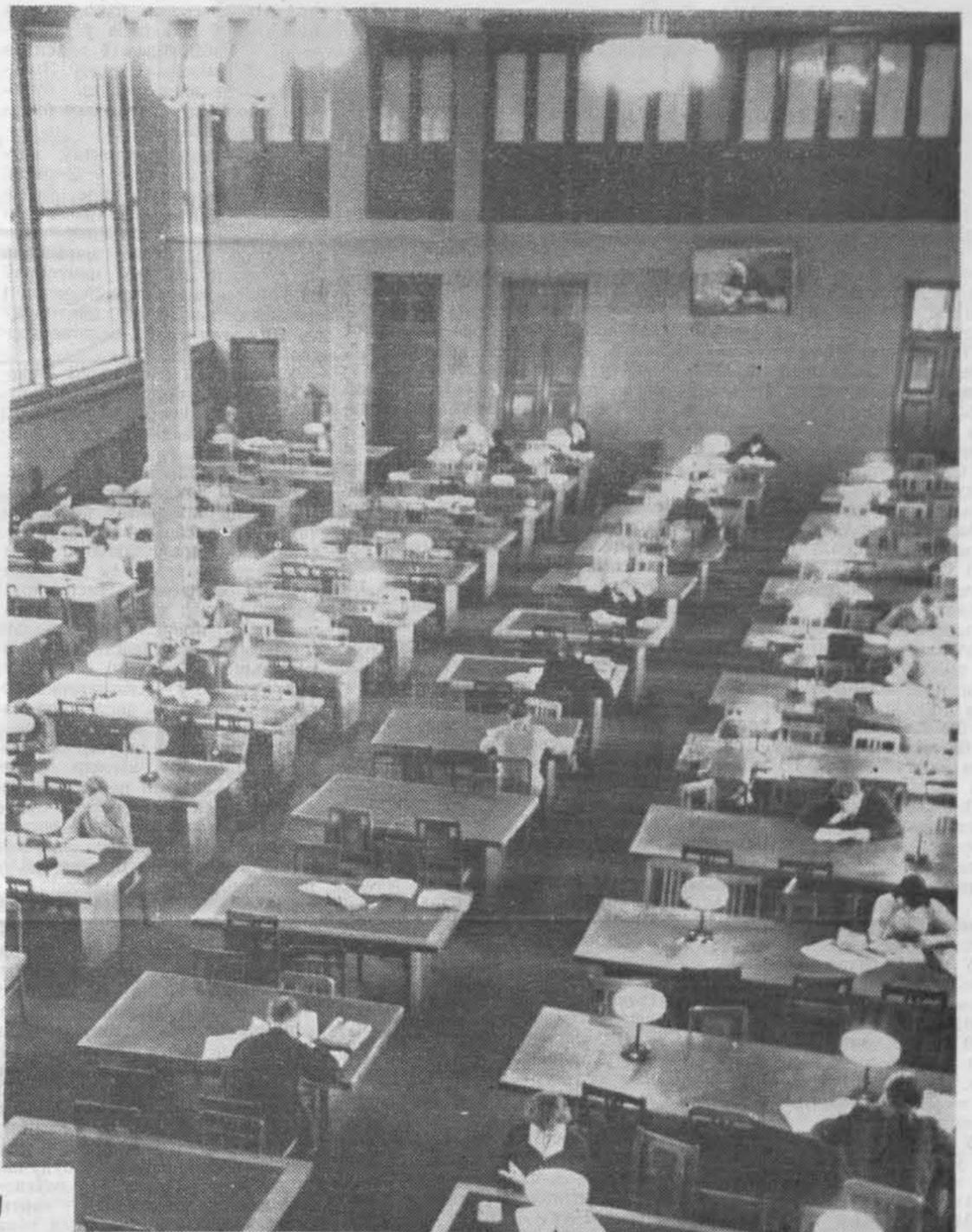
Як паведаміла камісія па атамнай энергіі ЗША, на выпрабавальным палігоне ў штаце Невада зроблены новы падземны ядзерны выбух.

УСЕАГУЛЬНАЯ ДЭКЛАРАЦЫЯ ПРАВОЎ ЧАЛАВЕКА НА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Выдавецтва «Беларусь» выпусціла ў свет на беларускай мове Усеагульную дэкларацыю правоў чалавека, зацверджаную і аб'яўленую Генеральнай Асамблеяй Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у 1948 годзе.

ЛЕПШЫ ФУТБАЛІСТ ЕЎРОПЫ

Штотыднёвік «Франс-футбол» падвёў вынікі традыцыйнага апытання спартыўных аглядальнікаў, якое выявіла лепшага футбаліста Еўропы 1963 года. Ім стаў савецкі варатар Леў Яшын, які атрымаў 73 балы — на 17 больш, чым італьянец

«ОРША» ІДЗЕ Ў ДАЛЁКАЕ ПЛАВАННЕ

ОРША. У адрас Аршанскага гаркома партыі з Уладзівастока прыйшло пісьмо. У ім паведамляецца, што ў японскім порце Асака ва ўрачыстых абставінах быў узняты Дзяржаўны флаг Саюза ССР на новым цеплаходзе, пабудаваным японскімі суднабудаўнікамі па заказе нашай краіны. Цеплаходу прысвоена назва «Орша».

«Наш экіпаж ганарыцца тым, — пішуць маракі, — што судну прысвоена назва горада, багатага рэвалюцыйнымі і працоўнымі традыцыямі. Мы з ганарам будзем насіць імя горада па марах і акіянах. Упэўнены, што будзем дастойныя вас, да-

рагія аршанцы. Цеплаход «Орша» ўступіў у строй дзеючых суднаў Далёкаўсходняга марскога параходства. Мы ўдзячны Савецкаму ўраду, што нам уручаны вялікі сучасны карабель. «Орша» накіравалася ў першы рэйс».

Аршанцы адправілі пісьмо ў адказ. Яны выслалі далёкаўсходнім маракам кнігі «Орша» і «Выбухі над Дняпром», у апошняй з якіх расказваецца аб легендарным партызанскім героі Канстанціне Заслонаве. Жыхары беларускага горада пажадалі далёкаўсходнім маракам вялікіх поспехаў у іх працы.

Самая мнагалюдная, самая папулярная бібліятэка ў Мінску — гэта бібліятэка імя Ул. І. Леніна. У яе чытальных залах і навуковых кабінетах папаўняюць свае веды навуковыя супрацоўнікі, настаўнікі, студэнты, шматлікія працоўныя беларускай сталіцы.

НА ЗДЫМКУ: у вялікай чытальнай зале бібліятэкі.

Фота К. ЯКУБОВІЧА.

РАСЦЕ ЦІКАВАСЦЬ АМЕРЫКАНЦАЎ ДА СССР

НЬЮ-ІОРК. У Злучаных Штатах налічваецца 25 спецыяльных інстытутаў, дзе людзі з вышэйшай адукацыяй займаюцца вывучэннем Савецкага Саюза. У амерыканскіх універсітэтах і коледжах студэнтам выкладаюцца курсы па савецкай гісторыі, культуры, ідэалогіі, рускай мове. Больш чым у 100 грамадскіх і прыватных сярэдніх школах ЗША вывучаецца руская мова. Гэтыя лічбы і факты сведчаць аб растучай з году ў год цікавасці ў ЗША да Савецкага Саюза.

Усё больш амерыканцаў імкнецца пабываць у Савецкім Саюзе. Прафесар гісторыі Прынстанскага ўніверсітэта Сірыл Блэк выступіў за расшырэнне савецка-амерыканскага культурнага абмену, заявіўшы, што лепшы спосаб скласці рэалістычнае ўяўленне аб Савецкім Саюзе — гэта наведаць краіну.

У чытальні:

- Аб чым гаварыў першы санратар
- ЦК КПБ К. Мазураў на Пленуме ЦК КПСС.
- У хлусні нароткія ногі.
- Думкі земляка.
- Беларускі фальклор.
- Хроніка.

СЯБАР НАШЫХ ПАЛЁЎ

**З ПРАМОВЫ ПЕРШАГА
САКРАТАРА ЦК
КАМПАРТЫІ БЕЛАРУСІ
К. Т. МАЗУРАВА
НА ПЛЕНУМЕ ЦК КПСС**

Таварышы! Я хачу прывесці некаторыя даныя па Беларускай ССР, каб яшчэ раз праілюстраваць правільнасць ленинскай нацыянальнай і эканамічнай палітыкі Цэнтральнага Камітэта КПСС і ўрада СССР, якія праяўляюць сапраўдныя клопаты аб усмертным развіцці прадукцыйных сіл усіх рэспублік Савецкага Саюза.

Валавая прадукцыя прамысловасці Беларусі за 10 гадоў (1953—1963 гг.) узрасла больш чым у 3 разы, а прадукцыйнасць працы павысілася ў 2 разы. Сярэднегадавыя тэмпы прыросту прамысловай прадукцыі склалі 12,4 працэнта.

За пяць апошніх гадоў аб'ём прамысловай прадукцыі Беларусі ўзрос на 73 працэнта супраць 51 працэнта, прадугледжанага на гэтыя гады кантрольнымі лічбамі сямігадкі. Выпушчана прадукцыі на 2 мільярд рублёў больш, чым намячалася кантрольнымі лічбамі, у тым ліку выпушчана трактараў на 32 тысячы больш, тканін — на 66 мільёнаў метраў, скуранага абутку — на 13 мільёнаў пар.

Значна ўзрос за 10 гадоў аб'ём сельскагаспадарчай вытворчасці. Так, вытворчасць мяса павялічылася на 79 працэнтаў, малака — на 70 працэнтаў. Павялічылася вытворчасць збожжжа, льновалакна, бульбы і іншых прадуктаў.

У гэтым годзе закуплена 22 мільёны пудоў збожжжа — на 6,5 мільёна пудоў больш, чым у 1962 годзе, бульбы закуплена 980 тысяч тон — на 576 тысяч тон больш, чым у мінулым годзе. Цукровых буракоў закуплена на 210 тысяч тон больш, чым у мінулым годзе.

У гэтым годзе мяса закуплена ў 3 разы, малака — у 3,2 раза, яек — у 2,7 раза больш, чым у 1953 годзе.

Мы разумеем, што гэты рост вытворчасці для нас недастатковы. Будуючы сваю палітыку і практычную дзейнасць на навуковай аснове, ЦК КПСС, яго Прэзідыум правільна ставяць на першы план праблему раз-

віцця хіміі, таму што гэтай галіне індустрыі, пры сучасным узроўні развіцця прадукцыйных сіл, належыць асабліва важная роля ў інтэнсіфікацыі як прамысловай, так і сельскагаспадарчай вытворчасці, у павышэнні дабрабыту народа.

Савецкія людзі разумеюць значэнне хіміі ў далейшым уздыме народнай гаспадаркі і росце матэрыяльнага дабрабыту.

Партыйная арганізацыя Беларусі ў адказ на Письмо ЦК КПСС і Савета Міністраў СССР, заклік хутчэй будаваць аб'екты хіміі мабілізавала сілы на перавыкананне планаў будаўніцтва хімічных прадпрыемстваў і датэрміновую здачу іх у эксплуатацыю.

Калектыў будаўнікоў і мантажнікаў Гродзенскага азотна-тукавага завода, які выступіў у ліку ініцыятараў барацьбы за датэрміновы ўвод у дзейнасць прадпрыемстваў мінеральных угнаенняў, з гонарам выканаў свае абавязальнасці — на месца раней тэрміну — 1 снежня г.г. увёў у дзейнасць магутнасці па вытворчасці аміянах салетры, слабай азотнай кіслаты і ўжо выпускае гэту каштоўную прадукцыю. Завершаны пусканаладаныя работы і ідзе дзяржаўная прыёмка прадпрыемстваў першай чаргі на першым Салігорскім калійным камбінаце. Гэты гігант хіміі, які таксама ўступае ў строй датэрмінова, ужо ў снежні гэтага года пачне даваць сельскай гаспадарцы калійныя ўгнаенні. Паспяхова вядзецца будаўніцтва другога Салігорскага калійнага камбіната, Гомельскага завода двойнога суперфасфату, другой чаргі Полацкага нафтаперапрацоўчага завода, Светлагорскага завода штучнага валакна.

Далей К. Мазураў гаворыць аб велізарнай ролі хіміі ў справе павышэння ўрадлівасці беларускіх палёў. Лёгка падзолістыя глебы рэспублікі маюць мала пажыўных рэчываў, аднак яны добра рэагуюць на ўгнаенні і пры поўнай запраўцы даюць высокі ўраджай, а мяккі клімат Беларусі пры ўмовах дастатковага ўвільгатнення робіць гэты ўраджай ўстойлівым.

Паліяпшэнне ўгнаення глебы, укараненне больш ураджайных культур — кукурузы, цукровых буракоў, лубіну — садзейнічала значнаму павышэнню прадукцыйнасці зямель. Калі ў 1953 годзе ў сярэднім з гектара ворнай зямлі было атрымана 6,3 цэнтнера кармавых адзінак, то за 1960—1962 гг. калгасы і саўгасы рэспублікі атрымлівалі ў сярэднім 12,3 цэнтнера кармавых адзінак у год. Такім чынам агульная прадукцыйнасць нашых зямель узрасла ў два разы.

Разлікі, зробленыя Міністэрствам сельскай гаспадаркі і Дзяржпланам БССР з улікам вопыту навуковых станцый і перадавых гаспадарак, паказваюць, як вырасце вытворчасць сельскагаспадарчых прадуктаў Беларусі, калі калгасы і саўгасы рэспублікі атрымаюць поўную норму мінеральных угнаенняў. Гэтыя разлікі мы лічым пярэднімі. Яны будуць удакладнены пры выпрацоўцы практычных мер па выкананню рашэнняў гэтага Пленума ЦК КПСС. Але можна цвёрда сказаць, што вытворчасць збожжжа ў Беларусі ў 1970 годзе павялічыцца прынамсі ў 2,5 раза ў параўнанні з 1962 годам і дасягне 300—350 мільёнаў пудоў. Значна вырасце вытворчасць бульбы, гародніны, цукровых буракоў, льновалакна.

Вытворчасць прадуктаў жывёлагадоўлі вырасце ў 2 разы. Мяса ў забойнай вазе будзе атрымана 800—900 тысяч тон і малака — 5—6 мільёнаў тон. У рэспубліцы будзе атрымана мяса больш як 100 цэнтнераў на 100 гектараў ворнай зямлі і малака больш як 500 цэнтнераў на 100 гектараў сельгасугоддзяў.

У сельскай гаспадаркі Беларусі багатыя перспектывы ў сувязі з яе хімізацыяй, але мы разумеем, што поспехі не прыйдуць самі. Патрэбна напружана арганізатарская работа. Наша задача заключыцца ў тым, каб умацаваць састаў кіруючых кадраў калгасаў і саўгасаў, асабліва кадраў сярэдняга звяна, падрыхтаваць іх да інтэнсіўнага вядзення гаспадаркі, узброіць ведамі па аграхіміі, навучыць правільна, найбольш мэтазгодна выкарыстоўваць мінеральныя ўгнаенні, тэхніку, укараняць у сельскагаспадарчую вытворчасць дасягненні навукі і перадавы вопыт.

Ва ўмовах Беларусі, дзе глебы ў асноўным кіслыя, мінеральныя ўгнаенні не дадуць чаканага эфекту, калі не будзе актыўна праводзіцца вапнаванне палёў. На працягу апошніх гадоў вапнаванне праведзена ў нас на плошчы каля мільёна гектараў.

Мы ставім перад сабой задачу ў бліжэйшыя 3—4 гады правапнаваць усе кіслыя глебы. Але для гэтага трэба здабычу вапны і яе ўнісенне на палі ставіць на прамысловую аснову.

Для таго, каб эфектыўна выкарыстоўваць ўгнаенні, неабходна добра ведаць хімічны састаў глеб. Таму на працягу апошніх гадоў мы правялі глебавыя абследаванні, у будучым годзе ўсе калгасы і саўгасы атрымаюць глебавыя карты, картаграмы і адпаведныя рэкамендацыі, якія дадуць магчымасць весці земляробства і, у прыватнасці, выкарыстоўваць ўгнаенні і вапну на навуковай аснове.

Вялікая хімія з'яўляецца новай галіной у нашай рэспубліцы. Яна пачала стварацца толькі ў апошнія гады і, хоць аб'ём выпуску хімічнай прадукцыі за пяць гадоў узрос больш чым у 2 разы, мы лічым тэмпы развіцця хімічнай прамысловасці ў рэспубліцы недастатковымі.

Найўнасць у Беларусі багатых запасаў калійных і пажыў-

Хімізацыя, спецыялізацыя, меліярацыя і павышэнне культуры земляробства дадуць магчымасць калгасам і саўгасам Беларусі дасягнуць у 1970 годзе валавы збор збожжжа да 300 мільёнаў пудоў.

ных солей, сеткі газаводаў, нафтаперапрацоўкі, магутных будаўнічых арганізацый, адзінай энергасістэмы, развітой транспартнай сеткі, вялікіх, працоўных рэсурсаў стварае асабліва спрыяльныя ўмовы для шырокага развіцця вялікай хіміі ў нашай рэспубліцы. Разлікі, праведзеныя практычнымі інстытутамі, паказваюць мэтазгоднасць і эканамічную выгаднасць размяшчэння ў Беларусі буйных хімічных камбінатаў.

Патрэбнасць у калійных угнаеннях раёнаў краіны, блізкіх да Беларускага басейна калійных месцанараджэнняў, складае каля 10 мільёнаў тон у год. Таму неабходнасць будаўніцтва трэцяга і чацвёртага калійных камбінатаў у Беларусі магутнасцю па 2 мільёны тон угнаенняў кожны зусім відавочная. Да 1970 года ўключна мы маглі б пабудаваць і пусціць у эксплуатацыю чатыры калійных камбінатаў агульнай магутнасцю 8,4 мільёна тон калійных угнаенняў. Для гэтага трэба пачаць будаўніцтва руднікоў для трэцяга камбіната ўжо ў 1964 годзе, а для чацвёртага камбіната — у 1966 годзе.

Унёсшы гэтыя прапановы па фарсаванню будаўніцтва калійных камбінатаў і хутчэйшаму асваенню іх вытворчых магутнасцей, К. Мазураў просіць УСНГ разгледзець гэтыя прапановы.

Далей К. Мазураў гаворыць, што для забеспячэння патрэбнасці сельскай гаспадаркі рэспублікі ў азотных і фосфарных угнаеннях неабходна хутчэй ажыццявіць будаўніцтва Гомельскага завода двойнога суперфасфату, Жлобінскага азотна-тукавага завода магутнасцю 1 мільён тон складаных угнаенняў, а таксама падвоіць у перыяд да 1970 года магутнасці Гродзенскага азотна-тукавага завода. Стварэнне ў Беларусі магутнай базы па вырабу азотных і фосфарных мінеральных угнаенняў таксама эканамічна абгрунтавана. Сабекошт вытворчасці азотных і фосфарных угнаенняў на нашых заводах будзе не вышэйшы, чым на перадавых дзеючых прадпрыемствах краіны. Калі ж улічыць транспартныя выдаткі, то кожная тона выпускаемых на месцы ўгнаенняў будзе каштаваць дзяржаве ў сярэднім на 4 рублі танней, чым тона ўгнаенняў, якія прывозяцца ў Беларусь.

У заключэнне К. Мазураў сказаў, што выкладзеная ў дакладзе М. С. Хрушчова грандэзнавая праграма далейшага развіцця хімічнай прамысловасці і выкарыстання ў народнай гаспадарцы хімічных прадуктаў, бяспрэчна, будзе з адабраннем сустраціць усёй партыяй, усім савецкім народам. Беларускі народ не пашкадуе сіл для выканання гэтай праграмы ў інтарэсах хутчэйшага ажыццяўлення плаваў камуністычнага будаўніцтва ў нашай краіне.

ГАТОВЫ ГАНДЛЯВАЦЬ

ЛОНДАН. Англійскія дзелавыя колы станоўча адносяцца да перспектываў развіцця гандлю з СССР, якія адкрываюцца ў сувязі з планами паскоранага развіцця хімічнай прамысловасці ў СССР, адобранымі Пленумам ЦК КПСС. Асабліва цікавасць англійскія прамыслоўцы праяўляюць да магчымасцей экспарту ў СССР прамысловага абсталявання і абмену тэхнічным вопытам на камерцыйнай аснове.

Уладальнікі буйнейшага ў Англіі хімічнага канцэрна «Імпірыял кемікл індастрыс» апублікавалі заяву, у якой вішуюць перспектывы расшырэння дзелавых сувязей з СССР.

Радасць былога батрака

Мікалай Іосіфавіч Мінакоўскі жыве і працуе ў калгасе імя Леніна Воранаўскага раёна. Многа даўно перажыў гэтаму чалавеку пры панскай Польшчы. Не маючы зямлі, свайго дома, батрачыў Мікалай Іосіфавіч у панскіх фальварках.

Перамены ў жыцці прыйшлі з прыходам Савецкай улады. Поўнымі грудзямі ўздыхнуў былы батрак. Цяпер у доме Мінакоўскіх поўны дастатак. Дзеці вучацца ў вышэйшых навуковых установах. Сын Здзіслаў заканчвае Гродзенскі сельскагаспадарчы інстытут, дачка Яніна — педагагічны. Самы малодшы Іосіф вучыцца ў адзінаццатым класе.

КЛОПАТ АБ ЧАЛАВЕКУ

Бяда прыйшла нечакана і нягадана. У Франца Аляксандра віда згарэў дом і надворныя пабудовы. Пажар знішчыў сцяну. Праўленне арцелі «30 год БССР» Ашмянскага раёна не пайнула у бядзе калгасніка. Пацярпеўшай сям'і прадаставілі бясплатна дом, выдзелілі карову, два парасяці, дзве авечкі.

Клопаты аб чалавеку ў калгасе — вышэй за ўсё. Толькі за апошнія тры гады тут 395 членаў арцелі справілі наваласеле. Кожнаму з іх праўленне калгаса адпусціла лес, цэглу, дахавы матэрыял.

Тэлевізар на фермах

Славіцца сваімі поспехамі ў вытворчым упраўленні калгас імя Ул. І. Леніна. Асабліва радуецца вынікі работы жывёлаводаў. Тром фермам прысвоена званне калектываў камуністычнай працы. Руплівыя, старанныя дзючаты працуюць на малочна-тварнай ферме вёскі Пятрылава. Невялікі калектыў усначальвае заатэхнік, кандыдат у члены ЦК ВЛКСМ Марыя Давыдоўская. Люба глядзець на работу энергічных жывёлаводаў дзючат. А вечарамі яны збіраюцца ля тэлевізара, які ўстаноўлены ў чырвоным кутку.

Устаноўлены тэлевізары на жывёлагадоўчых фермах калгасаў «Семежава», «Піянер», «Пралетарый», саўгасах «Доктаравічы», імя Дзяржынскага, М. СЯУРУК.

Капыльскі раён

Добры настрой у ізаіроўшчыц Гродзенскага азотна-тукавага завода!

У 1957 годзе ў калгасе і саўгасе рэспублікі пад кіраўніцтвам Беларускага навукова-даследчага інстытута глебазнаўства было пачата абследаванне зямель. У гэтай рабоце ўдзельнічае звыш 500 спецыялістаў. На здымку: старшы навуковы супрацоўнік І. Салавей і інжынер-глебазнаўца Л. Бабіцкая за складаннем глебавай карты.

ПОСПЕХ БЕЛАРУСКАЙ ФАТАГРАФІІ Ў ЛОНДАНЕ

Адно з пільмаў, атрыманых нядаўна Беларускім таварыствам дружбы і культурных сувязей з замежнымі краінамі, пачынаецца так:

«Дарагі сябар! Вельмі ўдзячны Вам за выстаўку беларускай фатаграфіі, якую мы атрымалі летам гэтага года. Я шчаслівы паведаміць, што чатыры каляровыя і дзевяць чорна-белых фатаграфій былі ўключаны ў міжнародную выстаўку, якая праводзілася каралеўскім таварыствам фатаграфіі Вялікабрытаніі ў мастацкай галерэі лонданскай выставачнай залы...»

Англійская прэса, якая рэцэнзавала выстаўку, з вялікай цеплынёй адгуклася аб многіх работах беларускіх аўтараў. Лепшыя з чатырохсот экспанатаў выстаўкі па традыцыях каралеўскага таварыства былі рэпрадуцыраваны і копіі з іх раздаваліся наведвальнікам у якасці сувеніраў. У лік такіх работ увайшла фатаграфія В. Аршакова «У вярэняй школе». Палескі пейзаж Б. Бараноўскага «Змрок» адабралі для апублікавання ў часопісе «Гуд фатаграф». Сярод партрэтных фатаграфій вялікую цікавасць выклікала работа І. Берліна «Бабуля». Увагу лонданцаў прыцягнула таксама жанравая фатаграфія Г. Уславава «Вось дык ма-

шына!», на якой зняты малы, які засяроджана разглядае стальнога волата — самазвал вытворчасці Беларускага аўтазавода.

У пільме сакратара Таварыства дружбы з Савецкім Саюзам Х. С. Крэйтана паведамляецца аб тым, што ўся калекцыя беларускіх фатаграфій будзе паказана пазней на спецыяльнай выстаўцы, прысвечанай фотамастацтву нашай рэспублікі.

Такі вынік аднаго з этапаў вялікага падарожжа, якое здзяйсняецца нашымі здымкамі па раду замежных краін. Хутка з Мінска будзе адпраўлена новая выстаўка мастацкіх фатаграфій «Беларусь, 1963». Віды беларускай прыроды, партрэты нашых землякоў, жанравыя сцэнкі з жыцця беларускіх дзяцей і многае іншае ўбачаць наведвальнікі фатаграфічных салонаў Еўропы, Азіі, Аўстраліі, Паўночнай і Паўднёвай Амерыкі. Нашы фатаграфіі панясуць з сабой сяброўскае прывітанне кожнаму, хто хоча, жывучы ў міры на зямлі, больш ведаць аб жыцці іншых народаў, мацаваць дружбу паміж імі.

А. ДЗІТЛАУ.

ГОНАР ІМ І ПАМЯЦЬ ВЕЧНАЯ

Мы ўчора глядзелі дакументальны фільм аб Савецкім Саюзе і чыталі прамову М. С. Хрушчова аб развіцці хімічнай прамысловасці. Не магу не падзяліцца з вамі сваімі уражаннямі. І хоць часу не маю, вельмі заняты цяпер, але ўсё адкаду, а напішу некалькі слоў.

У фільме, не прапагандавым, а дакументальным, быў паказаны росквіт СССР пасля вайны, пасля страшных знішчэнняў. Мы тут абмяркоўвалі гэту з'яву. Я перакананы, што другая сусветная вайна была пераломным пунктам у сусветнай гісторыі. Працоўны народ перамог і назаўсёды. Я прышоў да вываду, што не толькі народ Савецкай краіны, але і кожны сумленны і разумны чалавек павінен шапку зняць пры спатканні з інвалідамі Айчыннай вайны, а перад помнікам невядамага байца Савецкай Арміі і партызаны адалі свае жыццё і здароўе не толькі за волянасць сваёй Айчыны, а за волянасць і росквіт усяго працоўнага народа.

Уявіце сабе, што Гітлеру удалося б пакарыць Савецкі Саюз. Што тады было б? Ну, народы СССР былі б нявольнікамі. Але і ў гэты момант даўгі гады пагружаны ў чорную бездань, і на сотні год быў бы задаўлены ўсялякі вызвольны рух на свеце. Не хапае слоў, каб выказаць той гераізм, з якім ішоў у бой супраць страшнага ворага баец Чырвонай Арміі.

Мы глядзелі ў тэатры балет Майсеева. Балерыны выйшлі на сцэну ў цудоўных нацыянальных і вельмі прыгожых адзін амерыканец у час перапынку сказаў: «Што гэта за дзіўны савецкі народ? Сёння балерына выходзіць на сцэну і пярхае, як пляшотны матылёк, а някай заўтра небяспека яе Радзіме, і яна з гранатай ці аўтаматам у руках стане бяспасна супраць самага лютага ворага».

Я прапанаваў майму суб'еседніку прачытаць кнігу, якую я маю на англійскай мове, — «Аповесць аб сапраўдным чалавеку».

І сягоння перад Новым годам, складаючы асабістае добрапажаданне, хачу з поўнай павагай успомніць тых нашых братоў і сяброў, якія адалі свае жыццё для лепшай будучыні ўсяго чалавецтва. Гонар ім і памяць вечная!

Я. С.

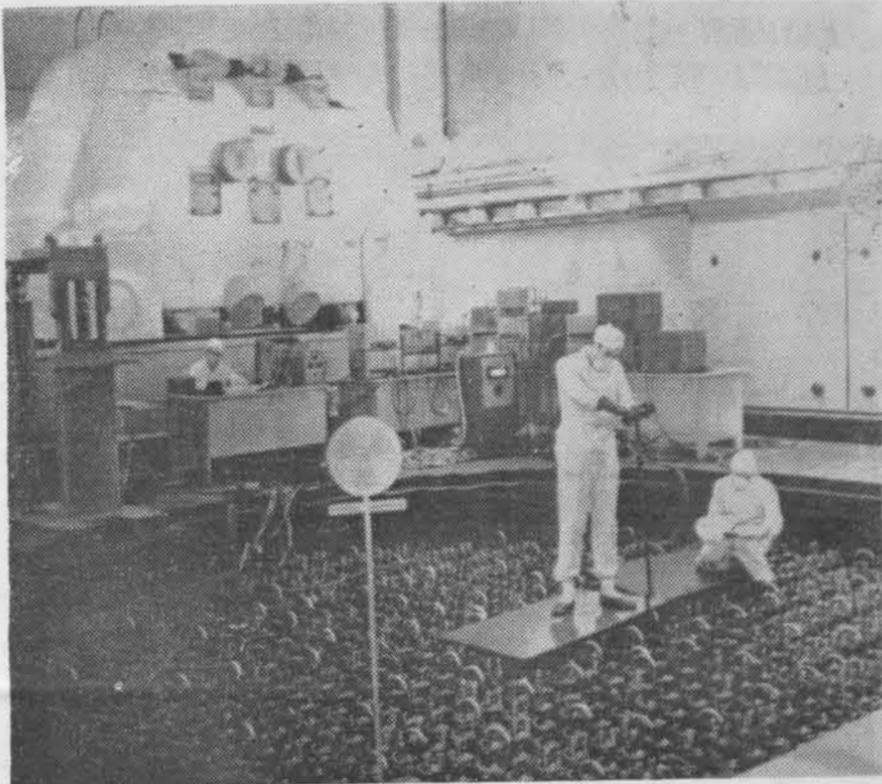
ЗША.

Свярдлоўская вобласць.

На ўсіх участках будаўніцтва Беларускай атамнай электрастанцыі імя І. В. Курчатава пачалася напружаная перапускаявая работа. Будаўнікі і мантажнікі, якія ўзводзяць электрастанцыю, імкнучы да таго, каб атамнае сэрца Урала пачало біцца ў пятым годзе сямігадовага.

На здымку: у рэактарнай зале ідуць апошнія падрыхтаванні.

Фота А. ГРАХОВА, фотакроніка ТАСС.

У апошнія дні многія буржуазныя газеты Захаду, як на камандзе, апублікавалі паклёпніцкія аргументы аб становішчы афрыканскіх студэнтаў, якія вучацца ў Савецкім Саюзе.

Рэакцыйныя колы Захаду, што імкнучы перашкодзіць падрыхтоўцы нацыянальных кадраў для маладых дзяржаў Афрыкі і Азіі, распаўсюджваюць недарэчныя паведамленні аб нібыта «недружалюбных адносінах» з боку савецкіх людзей да гэтых студэнтаў.

На гэты раз прычынай для паклёпніцкай кампаніі гэтыя колы спрабуюць выкарыстаць няшчасны выпадак, які дзямі адбыўся з адным студэнтам з Ганы.

Карэспандэнт ТАСС у гэтай сувязі звярнуўся да кампетэнтных савецкіх органаў з просьбай выказаць сваю думку аб гэтым няшчасным выпадку.

Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі СССР паведаміла, што ў сучасны момант у савецкіх вышэйшых і сярэдніх спецыяльных навучальных установах навучаецца некалькі тысяч замежных студэнтаў, у тым ліку вялікая група з Афрыкі.

Замежныя студэнты, што вучацца ў Савецкім Саюзе, карыстаюцца гэтымі правамі, якімі карыстаюцца і савецкія студэнты. Ні аб якой дыскрымінацыі ў нашай краіне няма і не можа быць

гутаркі. Нароўні з савецкімі студэнтамі замежныя студэнты, у тым ліку і студэнты-афрыканцы, карыстаюцца бясплатным навучаннем, бібліятэкамі, чытальнымі заламі, лабараторыямі. — адным словам, усім, што неабходна ім для таго, каб паспяхова вучыцца і стаць кваліфікаванымі спецыялістамі. Яны атрымліваюць павышаныя стыпендыі, забяспечаны дзяржаўнымі інтэрнатамі, іх вучобай кіруюць высокакваліфікаваныя выкладчыкі.

Бескарыслівая дапамога Савецкага Саюза ў навучанні замежных студэнтаў, дружалюбныя адносіны да іх з боку савецкіх людзей ужо даўно выклікаюць незадавальненне і раздражненне ў рэакцыйных колах Захаду. Гэтыя колы спрабуюць перашкодзіць незалежнаму развіццю маладых дзяржаў, стварэнню кадраў нацыянальнай інтэлігенцыі. Не дзіўна, што каланізатары час ад часу пускаюцца на розныя правакацыі, каб нанесці шкоду добрым адносінам СССР з дружалюбнымі краінамі, сарваць падрыхтоўку ў Савецкім Саюзе нацыянальных кадраў для гэтых краін.

Няма сумнення, што іменна гэтым мэтам служыць і цяперашняя правакацыйная мітусня, узятая на Захадзе вакол смерці ганскага студэнта Эдмонда Асарэ-Адо.

Што ж на самой справе адбылося з гэтым студэнтам? Эдмонда Асарэ-

АБ АДНОЙ ЗЛОСНАЙ ШУМІСЕ Ў БУРЖУАЗНАЙ ПРЭСЕ

Адо, які вучыўся ў Калінінскім медыцынскім інстытуце, замёрз, будучы ў нецвярозым стане. Яго труп быў знойдзены на досвітку ля дарогі непалілена ад Масквы. Як толькі асоба загінуўшага была апазнана, савецкія ўлады інфармавалі аб здарэнні ганскае пасольства ў Маскве.

Міністэрства аховы здароўя СССР і следчыя органы паведамілі, што праведзеная судова-медыцынская экспертыза, у якой прынялі ўдзел двое ганскіх студэнтаў-медыкаў выпускных курсаў 1-га Маскоўскага медыцынскага інстытута, устанавіла наступнае: смерць Эдмонда Асарэ-Адо наступіла «ад дзеяння холаду (замярзанне) ў стане алкагольнага ап'янення».

Гэты няшчасны выпадак сёй-той паспрабаваў выкарыстаць у яўна надобных мэтах, разлічваючы шляхам нацкоўвання выклікаць узбуджэнне сярэд ганскіх студэнтаў, у скажоным святле прадставіць іх вучобу і жыццё ў нашай краіне.

Хлусня заходняй прапаганды аб тым, што ў СССР існуюць нібыта не-

дружалюбныя адносіны да афрыканскіх студэнтаў, пушчана ў ход і для таго, каб адцягнуць увагу ад разгону расавага тэрору ў некаторых капіталістычных краінах. Але ніякай шуміхай нельга ўтаіць праўду аб сапраўдным становішчы замежных студэнтаў, якія навучаюцца ў СССР, аб дружалюбных да іх адносінах савецкіх людзей.

Пасол Ганы ў СССР Д. Б. Элёт, гаворачы пра абставіны, у якіх вучацца ганскія студэнты, заявіў на прэс-канферэнцыі ў Маскве:

— У Савецкім Саюзе ў сучасны момант навучаецца каля шасцісот ганскіх студэнтаў. У іх, вядома, ёсць свае цяжкасці, выкліканыя невылучным кліматам, вельмі суровай зімой, недастатковым веданнем рускай мовы. Але адносіны да ганскіх студэнтаў у СССР нязменна сардэчныя і дружалюбныя як з боку савецкіх студэнтаў, так і выкладчыкаў, якія заўсёды гатовы аказаць ім неабходную дапамогу.

Такія сапраўдныя факты.

ТАСС.

КОЖНЫ ДЗЕНЬ — 2-3 НОВЫЯ ПРАДПРЫЕМСТВЫ

17 назваў лякарстваў у таблетках, ампулах і флаконах выпускае Мінскі завод эндыкрынных прэпаратаў. На здымку: апаратчыца А. Жураўлёва за аптычным праглядам генаў у флаконах.

Калі прыбегнуць да вобразных параўнанняў, то эканоміку Савецкага Саюза можна ўявіць сабе ў выглядзе маладога, дужага бегуна, які ўпэўнена рухаецца да мэты, усё больш павялічваючы тэмп руху.

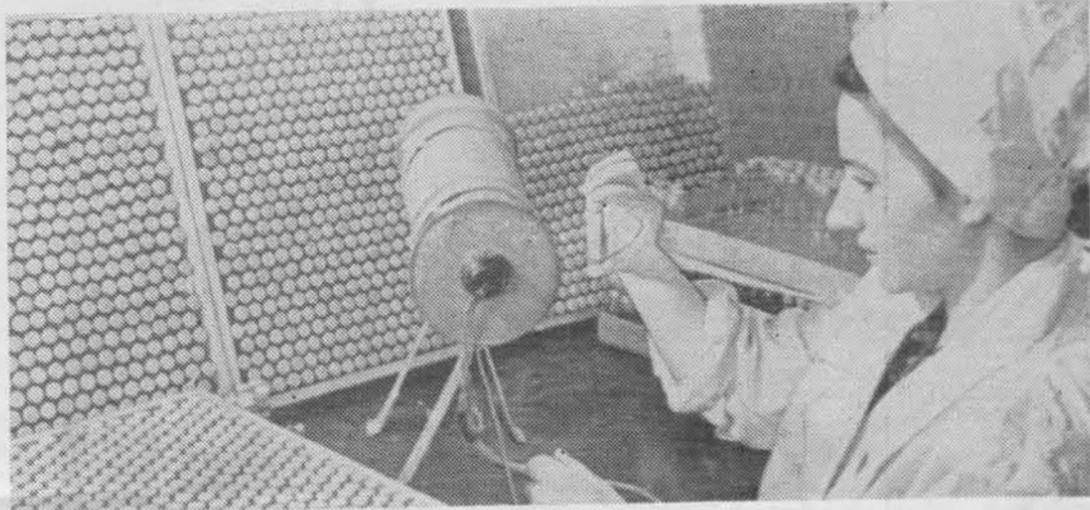
У перыяд першай пяцігодкі (1929—1932 гг.), напрыклад, было ўкладзена ў развіццё народнай гаспадаркі 7,4 мільярда рублёў, а ў другой (1933—1937 гг.) — ужо 16,8 мільярда. За тры з палавінай гады трэцяй, перадваеннай пяцігодкі (1938—1941 гг.) капітальны ўкладанні склалі 17,6 мільярда рублёў. Нават у гады вайны тэмпы капітальнага будаўніцтва ў СССР былі даволі высокія. Савецкая краіна знайшла магчымым укладзіць у народную гаспадарку з 1 ліпеня 1941 года па 1 студзеня 1946 года 17,6 мільярда рублёў.

Асабліва вялікі рост капітальных укладанняў адбываўся ў апошнія гады. Калі ў 1952 годзе дзяржаўныя і кааператывныя прадпрыемствы і арганізацыі (без калгасаў) змаглі накіраваць на ка-

ён рублёў, то ў 1962 годзе — 34 808 мільянаў.

Па аб'ёму капітальных укладанняў у прамысловасць, сельскую гаспадарку, чыгуначны транспарт Савецкі Саюз далёка перагнаў ЗША і іншыя капіталістычныя краіны. За чатыры гады бягучай сямігадовай дзяржаўнай ўкладанні ў народную гаспадарку СССР склалі 107 мільярдаў рублёў — амаль на 6 мільярдаў больш, чым прагледжвалася планам. Сярэднегадавы прырост за гэтыя гады роўны 11 працэнтам, замест 8,6 працэнта, намечаных сямігадовым планам. Было ўведзена ў строй 3.700 буйных прамысловых прадпрыемстваў, магутнасці якіх перавышаюць магутнасці, уведзеныя за гады даваенных пяцігодкаў. Такім чынам, у СССР кожны дзень уступаюць у строй 2—3 новыя прадпрыемствы.

У бягучым дваццацігоддзі на капітальнае будаўніцтва будзе затрачана прыкладна два трыльёны рублёў — у шэсць разоў больш, чым за ўсе гады Савецкай улады.

У 40 КРАІНАХ

Мінская студыя тэлебачання паставіла невялікі картометражны мастацкі фільм «Зімовы дуб», які карыстаецца вялікім поспехам у глядачоў. Карціна створана па аднайменнаму апавяданню Юрыя Нагібіна рэжысёрам М. Кожыным.

У новай карціне ўсяго дзве дзеючыя асобы — настаўніца Анна Васільеўна і вучань Савушкін. Гэтыя ролі выконваюць маладыя акцёры Людміла Бы-

лінская і Уладзімір Пяхота, для якіх здымкі ў фільме з'явіліся дэбютам у кіно.

Сюжэт карціны нескладаны. Новы кінафільм апавядае аб тым, як многа клопатаў даставіў маладой настаўніцы неспакойны, вечна разгублены вучань Савушкін. Ён пастаянна спазняўся на заняткі, быў няўважлівым на ўроках. І тады Анна Васільеўна вырашыла спаткацца з маці Савушкіна. Яна адправілася самай кароткай

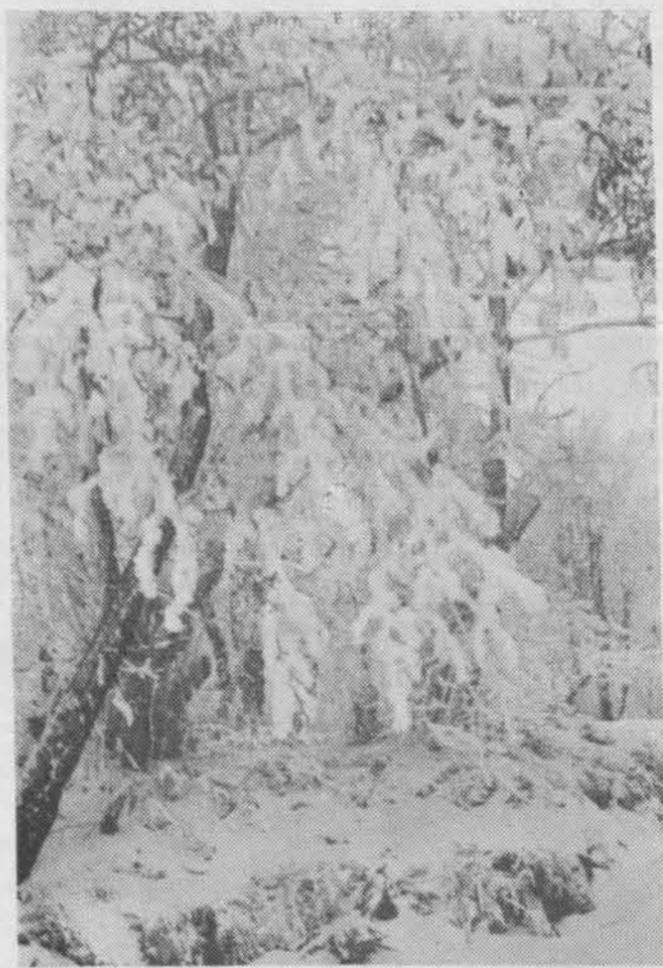
дарогай праз лес. Трапіўшы цудоўным марозным днём ў зімовы лес, Анна Васільеўна ўпершыню ў жыцці заўважае незвычайнае хараватва абуджаючага ся свету і пачынае ра-зумець паэтычную душу вучня, улюбёнага ў свой лес, у хараватва роднай зямлі.

— Гэты лірычны, поўны паэзіі расказ, — гаворыць галоўны рэдактар кінарэдакцыі Мінскай студыі тэлебачання Рыгор Глухой-

скі, — мы некалькі разоў дэманстравалі ў нашых мясцовых праграмах і атрымалі добрыя водгукі глядачоў. Маскоўскае тэлебачанне таксама перадало ў эфір кінафільм «Зімовы дуб». Асаблівы поспех мела карціна на міжнародным кірмашы ў Брно (Чэхаславакія). Адсюль і пачалася трыумфальнае шэсце нашага лірычнага кіна-апавядання па «бланкітных экранях» свету. Цяпер фільм для паказу на тэлевізійных і кінаэкранах набылі звыш 40 замежных краін.

Я. ВЫСОКІ.

НАДЫШЛІ МАРОЗЫ, РЭЧКІ ЗАКАВАЛІ,
БЕЛЫЯ БЯРОЗЫ ШЭРАНЕМ УБРАЛІ...

АЛЯКСЕЮ КУЛАКОЎСКАМУ — 50 ГОД

24 снежня споўнілася 50 год Аляксею Кулакоўскаму. Праўленне Саюза пісьменнікаў Беларусі звярнулася да юбіляра з прывітаннем, у якім гаворыцца:

«Дарагі Аляксей Мікалаевіч!

Горача, сардэчна вішваем цябе, нашага таварыша і палечніка па літаратурнай працы, з 50-годдзем з дня твайго нараджэння.

Ад селькораўскага допісу ў газету, ад журналістыкі да літаратурна-мастацкай творчасці, ад маленькіх апавяданняў да аповесцей і раманаў — такі твой літаратурны шлях. Першае тваё апавяданне паявілася ў рэспубліканскім друку неўзабаве пасля вайны: у 1947 годзе выйшаў першы зборнік апавяданняў «Сад». З таго часу табой напісана нямала кніг — зборнікі апавяданняў, аповесці «Гартаванне», «Нявестка», «Да ўсходу сонца», «Дома», раманы «Расстаёмся ненадоўга», «Сустрэчы на росстанях».

Нельга не адзначыць таксама тваю літаратурную дапамогу ў напісанні цікавай кнігі Героя Савецкага Саюза В. І. Казлова «Люды асобага складу».

У сваіх творах ты з глыбокім веданнем матэрыялу адлюстроўваеш жыццё народа, яго гераічную барацьбу ў гады вайны і ствараль-

ныя справы ў мірны час. Твае творы прасякнуты любоўю да працоўнага чалавека, да Радзімы, цвёрдай верай у пабудову шчаслівай будучыні. Яны заслужана карыстаюцца папулярнасцю ў шырокіх колах чытачоў.

Ад усяго сэрца жадаем табе, дарагі Аляксей Мікалаевіч, добрага здароўя, доўгіх год жыцця, далейшых поспехаў у тваёй пісьменніцкай і грамадскай дзейнасці, шчасця ў асабістым жыцці».

Рэдакцыя газеты «Голас Радзімы» таксама вішчае юбіляра — нашага аўтара — і жадае яму вялікіх творчых поспехаў.

НЯХАЙ УСЮДЫ ЦВІТУЦЬ САДЫ

Іван Паўлавіч Сікора атрымаў лісьмо з Зеі, з далёкага Амурскага краю. Не ўскрываючы яго, доўга разглядаў паштовы штампель. Ад каго яно? Хто яшчэ памятае яго там?

Пяцьдзесят пяць год таму назад, калі Іван Паўлавіч быў салдатам і служыў на Далёкім Усходзе, ён многа разоў ездзіў у гэты горад. Як цяпер, бачыць Сікора яго наваколле, дарогі і ўзгоркі. Адсюль ён завязаў пераліску з Львом Талстым, атрымаў ад яго пасылку з кнігамі і фатаграфію вялікага рускага пісьменніка, якая да гэтага часу захоўваецца ў Івана Паўлавіча як каштоўная рэліквія.

Лісьмо навеяла многа розных успамінаў, расказала аб тым, што на Далёкім Усходзе ў яго з'явіліся новыя сябры — юныя натуралісты.

Яшчэ ў далёкім юнацтве марыў Сікора аб далёкіх краях, дзе растуць цудоўныя сады з прыгожымі духмянымі фруктамі. Чаму б ім не расці на нашай зямлі?

У спадчыну яму дастаўся невялікі кавалачак зямлі, і спачатку яго хапала для таго, каб разводзіць на ім сад. Сяляне навакольных вёсак прыязджалі да Сікоры за насеннем і саджанцамі выведзеных ім новых гатункаў.

Але ў памешчыцкай Польшчы імя і справы Сікоры былі вядомы толькі абмежаванаму колу людзей. Толькі Савецкая ўлада па заслугах ацаніла працу натураліста-самавучкі. У Малых Алашках быў створаны Паўночны апорны пункт Інстытута раслінаводства Акадэміі навук БССР.

У Варапаўскім плодагадавальніку цяпер растуць дзесяткі гатункаў яблынь, 22 гатункі груш. З аднаго сцябла маліны Круэс атрымана талерка ягад, 12 кусцікаў суніцы далі 3900 грамаў плоду. Агульнае захопленне выклікаюць сікораўскія арэхі з мяккай шкарлупінай. Таленавітым мічурынцам выведзена 120 форм іх. Каб есці гэтыя арэхі, не абавязкова шкарлупіне раскусваць зубамі або спецыяль-

нымі абцугамі. Яны лёгка паддаюцца намаганню пальцаў.

Соцыялюбівы вінаград, акліматызаваны Іванам Паўлавічам, выдатна адчувае сябе ў нашых шыроты. Пышна расцвітаюць у яго самыя пяшчотныя кветкі.

У Івана Паўлавіча, хоць ён даўно нікуды не выязджае, — многа сяброў і знаёмых. Гэта такія ж, як ён, селекцыянеры — праслаўленыя і непраслаўленыя, вучоныя, натуралісты. Жывуць яны ва ўсіх кутках неабсяжнага вялікага Савецкага Саюза. Штогод на яго імя прыходзяць з розных месц краіны лісьмы. Розныя адрасы, розныя помыркі, але сэнс адзін: людзі дзякуюць Івану Паўлавічу Сікору за яго вялікую высакарднюю справу, пытаюцца парады, дзякуюць за дапамогу. Ды як не сказаць дзякуй чалавеку, які ўсяго сябе, без астатку, прысвяціў таму, каб наша зямля была ўпрыгожана садамі.

Г. ДЗЕРАВЕНСКИ.

НА МІНСКІМ трактарным заводзе працуе сталяварам Аляксандр Іванавіч Азараў. Адменны ён чалавек. Сціплы, таварыскі, выдатны працаўнік. За чатыры гады сямігадкі даў звыш плана каля трох тысяч тон сталі, сэканоміў 850 тысяч кілават-гадзін электраэнергіі. І аб ім людзі склалі песню:

Наш Азараў — хлопец бравы,
Ён не гоніцца за славай,
А у працы ён адменны,
Слава гоніцца за ім.

ПАЭЗІЯ НАРОДА

Такіх людзей, адданных сваёй справе, у нас мільёны. Пра іх складае і спявае песні народ. Дзе ні пабывай, пачуеш новыя песні, задорныя частушкі, мудрыя прыказкі і прымаўкі. У маладым, але слаўным горадзе хіміі Салігорску спяваюць песню «Салігорскі вальс» і «Песню аб Чуклаі», па Віцебшчыне — «Песню аб Харужай». Многа іх, незлічоныя яны.

Разам са стварэннем матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізма ў нашай краіне фарміруецца новы чалавек, той чалавек, якому належыць будучыня. Гэтая асаблівасць моцна выражана ў духоўным скарбе народа, яго вусна-паэтычнай творчасці. Невычэрпныя крыніцы гэтай творчасці ўвесь час папаўняюцца новымі ўзорамі. Аб гэтым сведчыць нядаўна вы-

дадзеная ў Мінску кніжка «Сучасны беларускі фальклор». Тэматыка песень, частушак, прыказак і прымавак вельмі разнастайная. У іх гучна чуваць голас міралюбівага савецкага народа і перасцярога дон-кіхоцкім ваякам. Вось трапіны прыклад:

Узнялася ўвысь
ракета,
Паляцеў уніз шпіён,
І застаўся без
сакрэту
Звар'яцелы
Пентагон.

Ідэяна — тэматычнае багацце вусна-паэтычнай творчасці беларускага народа раскрываецца ў шматграннай жанравай разнастайнасці. Лепшыя творы сучаснага фальклору ўслаўляюць савецкага чалавека, чалавека працы з яго багатым душэўным светам і хараством.

У сучаснай вусна-паэтычнай творчасці

наглядаецца ўзаемапрайкненне жанраў, аб'яднанне дзяржаўных і асабістых інтэрэсаў, што знайшло праяўленне ў думках, настроях і пачуццях савецкіх людзей. Антымістычныя інтанацыі асабліва выразныя ў сучаснай паэтычнай творчасці. Гэта адметная якасць сучаснай народнай паэзіі:

Лад шчаслівы
камунізма —
Гэта свету
маладосць.
Бачыць сёння гэта
кожны
Стараны Савецкай
гошчы.

Кніга «Сучасны беларускі фальклор» вельмі цікавая і патрэбная. Творы, сабраныя шматлікімі амагарами народнай паэзіі па ўсёй роднай Беларусі, з'яўляюцца духоўным яго скарбам, вельмі каштоўным.

М. МАЛОЧКА.

Мяккі прыгавор

БОН. Суд у Карлсруэ (ФРГ) прыгаварыў Ганса Шумахера з Вупертала і Рэйнгольда Брунерта з Лангелоз да чатырох гадоў турэмнага зняволення кожнага за ўдзел у масавых расстрэлах лўрэлў у раёне Кіева ў перыяд вайны. Прыгавор, вынесены нацысцкім забойцам, блісспрэчна, з'яўляецца мяккім, калі да таго ж улічыць, што ім залічан тэрмін знаходжання пад следствам і застаецца адсядзець у турме толькі паўтара года.

Фотаацыюлы П. НІКІЦІНА
і К. ЯКУБОВІЧА.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

НАШ АДРАС
Мінск, Ленінскі
проспект, 77,
Дом друку.
Рэдакцыя газеты
«Голас Радзімы».